

TĚŠÁ ENĚ • TROCHU JINAK

Neděle, 13. srpna 2014

Je to třinácti roky, kdy jsem se v tuto roční dobu "táhla". Coby zkušená matka jsem tak akorát s mírným pěstěním prala, zehnila, aněla a kochala se. Prostě chystala jsem vybavenku pro poslední princeznu ku třech letech po narození Gabulce jsem si vše zopakovala. Umyla a vyprala jsem kočárek, zehnila nebesa a přemýšlela do postýlky, aněla kočárkem na miminko, každou chvíli jsem se probírala malými oblečky a vzdy jsem nad tou nádherou.

Pokudé, když jsem měla chvíli, představovala jsem si, jak v postýlce leží to malinké miminko, jak si nánáží prstíčky. V duchu jsem přímou viděla kudrnatou černou hlavičku, roztomilé prstíčky na nožkách, nadýchané s volánky a hebkou chlupatou deku, kterou ten drobeček neustále odkopával. Uplynuly další tři roky a je to tady zase. V praxi se pere potah kočárku, v sušičce se suší jedna várka maminčina prádla a já zase mám nutkání vykoupit celý obchod s kojeneckým zbožím. Na stole leží umytá vanička a přebalovací pult, v tašce zase sbalený fusak se zavazadlem a já se pokouším napasovat potah na autosedačku. Kdybych si aspoň pamatovala, kudy který ten popruh vedl a do které díry jsem ho měla strčit nejdříve. Ano, uhodli jste, je to tak. Už za pět let tu bude malé, roztomilé, ryzou malinké a možná i černovlasé miminko. Jen pár dní nás dělí od chvíle, kdy mezi nás přijde další princezna. x x x Beru do rukou všechny ty věci a jsem krásně rozehvělá. Vzpomínám, jaké to bylo před třemi lety. Cítím stejné rozehvěání, stejné pocity. Jsem dojatá a natěšená jako tenkrát. S přáteli si říkáme, jaké to bude, až pojedeme na Elišku v kočárku parkem a kdo ji poveze. Vlastně je všechno jako předtím, jen o ty zájemce o kočárek je o tu "čtvrtorozenou Pavlíčku" víc. Stejně jako tenkrát finišujeme s rekonstrukcí bytu. Moji chlapi dělají omítky a malují, postýlka stojí v mé dílně složená a čeká, až bude v novém bytě domalována a nastřehán koberec s nábytkem. Nastávající maminka se modlí, aby tam malá vydržela co nejdéle, nebudou se nachystáno a připraveno, dítě si ale stejně pojedle podle svého scénáře. Takové malé - už podruhé třináctileté - deja-vu. Rekonstrukce, střehání, miminko. Do třetího dobrého. Jen to těšení je tak trochu jiné. Možná jednoduše. Takové volání, nezadržávám se do schodů, skoro lítám a vznáším se. Žádné oteklé kotníky a těžké nohy.

No, aby ne. Zanedlouho se nám totiž narodí vnučka...

PAVLA - VODOMĚŠRKA